

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ СУСПІЛЬНИХ НАУК
КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОСНОВИ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬВАННЯ

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Галузь знань	05 Соціальні та поведінкові науки
Спеціальність	053 Психологія
Освітня програма	Психологія
Статус дисципліни	Вибіркова
Мова навчання	Українська

Робоча програма навчальної дисципліни «**Основи психологічного консультування**»
для здобувачів вищої освіти галузі знань **05 соціальні та поведінкові науки**
спеціальності **053 психологія** освітньої програми «**Психологія**»

Розробники: Омелянська Вікторія Іллічна, старший викладач

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри психології

протокол № 14 від «30» червня 20 22 р.

Завідувач кафедри [підпис] проф. Михайлишин У. Б.

Схвалено науково-методичною комісією _____ факультету

протокол № 9 від «30» червня 20 22 р.

Голова науково-методичної комісії [підпис] Прізвище та ініціали Смагун О.О.

© _____, 20__ р.

© ДВНЗ «Ужгородський національний університет», 20__ р.

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 6	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 180	3	4
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин для денної форми навчання: 3,5 аудиторних – 60\18 самостійної роботи студента – 120\162	6	8
	Лекції:	
	30	10
	Практичні (семінарські):	
		8
Вид підсумкового контролю: залік	Лабораторні:	
	30	
Форма підсумкового контролю: усний	Самостійна робота:	
	120	162

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета викладання дисципліни полягає у визначенні концептуальних засад і методологічних принципів психологічного консультування; ознайомленні студентів із сучасними підходами до практики психологічного консультування; виробленні базових практичних умінь і навичок; формуванні морально-етичних норм і відповідальності; усвідомленні професійної ідентичності та становленні їх професійної компетентності.

Завдання викладання дисципліни :

- навчити студентів визначати сфери застосування психологічного консультування;
- забезпечити взаємозв'язок теоретичного й практичного навчального матеріалу;
- створити цілісне уявлення про зміст, методи і принципи консультативного процесу;
- зорієнтувати студентів в особливостях надання консультативної допомоги психологами різних теоретичних напрямів і шкіл;
- сформувати початковий досвід та професійну позицію майбутніх психологів щодо своєї практичної діяльності;
- сприяти формуванню професійних критеріїв оцінки ефективності консультативної роботи;
- розвивати у студентів креативне мислення і бажання вдосконалювати власну фахову компетентність.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- теоретико-методологічні засади і понятійно-термінологічний апарат дисципліни;
- суть, види і специфічні риси психологічного консультування;
- етичні принципи, умови й чинники ефективного консультування;
- загальну структуру консультативного процесу;
- процедурні й психотехнічні аспекти психологічного консультування;
- методологічні інновації основних психотерапевтичних напрямів і шкіл;
- сучасні новітні тенденції розвитку психологічного консультування й психотерапії;

вміти:

- структурувати процес консультування;
- проводити психологічне інтерв'ю;
- визначити локус скарги і сформулювати запит клієнта;
- аналізувати й ідентифікувати проблему клієнта;
- розробити стратегію вирішення проблеми клієнта;
- застосовувати психотехнічні методи і прийоми відповідно до завдань кожної стадії консультування;
- описати і проаналізувати консультативний випадок;
- застосовувати психометричні методи в практиці психологічного консультування;
- оцінити показники ефективності консультативної роботи;
- творчо підходити до вирішення навчальних консультативних ситуацій.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК3. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК4. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК5. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК7. Здатність генерувати нові ідеї (креативність)

ЗК8. Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК9. Здатність працювати в команді.

ЗК10. Здатність реалізовувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК11. Здатність зберегти та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

СК1. Здатність оперувати категоріально-понятійним апаратом психології

СК2. Здатність до ретроспективного аналізу вітчизняного та зарубіжного досвіду розуміння природи виникнення, функціонування та розвитку психічних явищ.

СК3. Здатність до розуміння природи поведінки, діяльності та вчинків.

СК4. Здатність самостійно збирати та критично опрацювати, аналізувати та узагальнювати психологічну інформацію з різних джерел.

СК5. Здатність використовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій.

СК6. Здатність самостійно планувати, організувати та здійснювати психологічне дослідження.

СК7. Здатність аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації.

СК8. Здатність організувати та надавати психологічну допомогу (індивідуальну та групову).

СК9. Здатність здійснювати просвітницьку та психопрофілактичну роботу відповідно до запиту.

СК10. Здатність дотримуватися норм професійної етики.

СК11. Здатність до особистісного та професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «**Основи психологічного консультування**» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

ОК 14 Вступ до спеціальності

ОК 6 Сучасні напрями зарубіжної психології.

ОК 7 Зоопсихологія та порівняльна психологія

ОК 15 Загальна психологія

ОК 24 Історія психології

ОК 17 Експериментальна психологія

ОК 18 Соціальна психологія

ОК 19 Вікова психологія

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «**Психологія**», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв'язання	ПР1
Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті професійних завдань	ПР 2

Здійснювати пошук інформації з різних джерел, у т.ч. з використанням інформаційно-комунікаційних технологій, для вирішення професійних завдань.	ПР 3
Обґрунтовувати власну позицію, робити самостійні висновки за результатами власних досліджень і аналізу літературних джерел.	ПР 4
Обирати та застосовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій (тести, опитувальники, проєктивні методики тощо) психологічного дослідження та технології психологічної допомоги.	ПР 5
Формулювати мету, завдання дослідження, володіти навичками збору первинного матеріалу, дотримуватися процедури дослідження.	ПР 6
Рефлексувати та критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки	ПР 7
Пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв'язання	ПР 9
Формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культуральних особливостей співрозмовника	ПР 10
Складати та реалізовувати план консультативного процесу з урахуванням специфіки запиту та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечувати ефективність власних дій	ПР 11
Складати та реалізовувати програму психопрофілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, ігор, тренінгів, тощо, відповідно до вимог замовника.	ПР 12
Взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові відмінності.	ПР 13
Демонструвати відповідальне ставлення до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку	ПР 15
Знати, розуміти та дотримуватися етичних принципів професійної діяльності психолога	ПР16
Демонструвати соціально відповідальну та свідому поведінку, слідувати гуманістичним та демократичним цінностям у професійній та громадській діяльності.	ПР17

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «**Основи психологічного консультування**»:

Очікувані результати навчання	Шифр ПРН
Вміти аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати соціально - психологічні проблеми. Розуміти місце психологічного консультування в системі психологічних наук.	ПР1
Розуміти закономірності та особливості розвитку і функціонування психічних явищ в контексті здійснення психоконсультативної допомоги.	ПР2
Знати методологічні основи психологічного консультування; основні теоретичні напрямки консультування; основні види і прийоми психологічної допомоги; структуру і зміст надання психологічної допомоги; етичні вимоги до надання психологічної допомоги; можливості і обмеження психологічного консультування.	ПР3
Вміти здійснювати пошукову активність в обранні методичного оснащення в здійсненні психологічної допомоги, застосовувати прийоми і техніки психологічного консультування; рефлексувати особистісні досягнення та обмеження в психологічному консультуванні.	ПР4
Обирати та застосовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій (тести, опитувальники, проєктивні методики тощо)	ПР5

психологічного дослідження та техніки психологічного консультування.	
Формулювати мету, завдання дослідження, володіти навичками збору первинного матеріалу, дотримуватися процедури дослідження.	ПР6
Рефлексувати та критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки	ПР7
Презентувати результати власних досліджень усно / письмово для фахівців і нефахівців.	ПР8
Пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення щодо їх розв'язання.	ПР9
Формулювати думку логічно, доступно, дискутувати, обстоювати власну позицію, модифікувати висловлювання відповідно до культуральних особливостей співрозмовника	ПР10
Складати та реалізовувати план консультативного процесу з урахуванням специфіки запиту та індивідуальних особливостей клієнта, забезпечувати ефективність власних дій	ПР11
Складати та реалізовувати програму психопрофілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, ігор, тренінгів, тощо, відповідно до вимог замовника.	ПР12
Взаємодіяти, вступати у комунікацію, бути зрозумілим, толерантно ставитися до осіб, що мають інші культуральні чи гендерно-вікові відмінності.	ПР 13
Відповідально ставитися до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку. Вирізняти спектр психологічної проблематики та функціональне насичення професійної складової психолога в сучасній соціально-психологічній реальності.	ПР15
Сформувати здатність вільно спілкуватися з проблематики з колегами, широкою науковою спільнотою, дотримуючись етичності та кооперативності. Вміти дотримуватись гуманного та етичного підходу до різноманітних проблем та культуральних відмінностей клієнтів. Розвивати здатність до постійного професійного розвитку.	ПР16
Демонструвати соціально-відповідальну та свідому поведінку, слідувати гуманістичним та демократичним цінностям у професійній та громадській діяльності.	ПР17

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є: залік; письмова контрольна робота; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; експрес-опитування; реферат; конспект та захист першоджерел;

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: виконання лабораторних завдань, виступи на занятті, експрес-опитування, захист першоджерел.

Форма модульного контролю: передбачено 2 письмові контрольні роботи

Форма підсумкового семестрового контролю: залік (усно).

Денна форма
Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота									Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5					50	100
10	10	10	5	15						

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота									Модульна контрольна робота	Сума
T6	T7	T8	T9	T10					50	100
10	10	10	5	15						

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Лабораторні заняття	8	20	7	20
Конспект першоджерел	2	5	2	5
Презентація	1	5	1	5
Реферат	-	-	1	5
Есе	2	10	1	5
Аналіз консультативних ситуацій	5	10	5	10
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100		100

Заочна форма
Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота									Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5					-	50
10	10	5	5	10						

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота									Модульна контрольна робота	Сума
T6	T7	T8	T9	T10					-	50
5	5	10	10	10						

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні заняття	2	20	2	20
Конспект першоджерел	2	5	2	5
Презентація	1	5	1	5
Реферат	-	-	1	5
Есе	2	10	1	5
Аналіз консультативних ситуацій	5	10	5	10
Разом		50		50

Критерії поточного оцінювання знань студентів.

Усний виступ та виконання практичного/лабораторного завдання:

Критерії оцінювання

3 - В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу.

2 - Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки.

1 - Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності.

Доповнення виступу:

2 бали – отримують студенти, які глибоко володіють матеріалом, чітко визначили його зміст; зробили глибокий системний аналіз змісту виступу, виявили нові ідеї та положення, що не були розглянуті, але суттєво впливають на зміст доповіді, надали власні аргументи щодо основних положень даної теми.

1 бал - отримують студенти, які виклали матеріал з обговорюваної теми, що доповнює зміст виступу, поглиблює знання з цієї теми та висловили власну думку.

Експрес-контроль:

2 бали нараховуються студентам, які вільно володіють усім навчальним матеріалом, орієнтуються в темі та аргументовано висловлюють свої думки.

1 бал отримують студенти, які частково володіють матеріалом та можуть окреслити лише деякі проблеми теми.

Складання словника основних термінів, що визначені програмою курсу (за темами): Програмою курсу визначено перелік ключових термінів, що розкривають зміст кожної теми. Студентам пропонується скласти словник основних термінів з конкретної теми на останніх сторінках опорного конспекту лекцій. –

- 2 бали нараховуються студентам, які не лише склали повний перелік визначених термінів з конкретної теми, а й можуть вільно розтлумачити їх зміст.

- 1 бал нараховуються студентам, які склали неповний перелік визначених термінів з конкретної теми і не можуть їх розтлумачити без конспекту

Ведення конспекту першоджерел

- 2 бали отримують студенти, які опрацювали всю необхідну обов'язкову літературу, засвоїли її основні теоретичні положення, вміють їх пояснити і розтлумачити.

- 1 бал отримують студенти, котрі опрацювали не всю необхідну літературу, не завжди розуміють її вихідні теоретичні положення, поверхово їх пояснюють.

Підготовка творчих завдань(есе, дайджест):

Есе – це самостійна творча робота, де у вільній формі висловлюються особисті думки на тему, передбачену робочою програмою. Головна мета есе – це самостійне викладення студентом на підставі опрацьованого матеріалу теми, проблеми, питання.

Дайджест – це добір уривків з різних джерел на певну тематику. У форматі дайджестів можна зробити системний аналіз будь-якого теоретичного положення, розкрити різні точки зору на будь-яку проблему, тему, питання та зробити узагальнюючі висновки.

- 2 бали отримують студенти, які можуть виокремити з різних джерел основні положення, структурно об'єднати їх, коротко проаналізувати кожне з них та зробити ґрунтовні узагальнюючі висновки. Вільно висловлюю власну думку, що обґрунтована та логічно підтверджена теоретичними здобутками.

- 1 бал отримують студенти, які в цілому правильно виокремили основні положення кожного з джерел, але не зробили їх відповідного аналізу та узагальнюючих висновків. У висловлені думки більше покладається на власний, не підтверджений теоретичними надбаннями, довід.

Аналіз консультативних ситуацій

2 бали – ґрунтовний аналіз консультативної ситуації, вміння відмічати суттєві аспекти ведення консультативної зустрічі, виокремлення важливих припущень, шляхів та оцінка ефективності.

1 бал – поверховий аналіз консультативної ситуації

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Письмова контрольна робота

Критерії оцінювання

40-50 В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі тестові завдання.

28-39 Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість тестових завдань.

18-27 В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину тестових завдань.

8-17 Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно вирішив меншість тестових завдань.

1-7 Частково володіє навчальним матеріалом не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив окремі тестові завдання.

0 Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань. Не вирішив жодного тестового завдання.

Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) на практичних (семінарських) заняттях та на підсумковому модульному контролі, свідчить про ступінь оволодіння ним програмою навчальної дисципліни на конкретному етапі її вивчення. Протягом семестру студенти можуть набрати від 0 до 100 балів, що переводяться у національну шкалу оцінювання і відповідно у шкалу ЄКТС. Кількість балів відповідає певному рівню засвоєння дисципліни:

90-100 А – 5 (відмінно) Повно та ґрунтовно засвоїв всі теми навчальної програми вміє вільно та самостійно викласти зміст всіх питань програми навчальної дисципліни, розуміє її значення для своєї професійної підготовки, повністю виконав усі завдання кожної теми та поточного модульного контролю в цілому. Брав участь в олімпіадах, конкурсах, конференціях.

82-89 В 4 (дуже добре) Недостатньо повно та ґрунтовно засвоїв окремі питання робочої програми. Вміє самостійно викласти зміст основних питань програми навчальної дисципліни, виконав завдання кожної теми та модульного поточного контролю в цілому.

75-81 С 4 (добре) Недостатньо повно та ґрунтовно засвоїв деякі теми робочої програми, не вміє самостійно викласти зміст деяких питань програми навчальної дисципліни. Окремі завдання кожної теми та модульного поточного контролю в цілому виконав не повністю.

69-74 D 3 (задовільно) Засвоїв лише окремі теми робочої програми. Не вміє вільно самостійно викласти зміст основних питань навчальної дисципліни, окремі завдання кожної теми модульного контролю не виконав.

60-68 E 3 (достатньо) Засвоїв лише окремі питання навчальної програми. Не вміє достатньо самостійно викласти зміст більшості питань програми навчальної дисципліни. Виконав лише окремі завдання кожної теми та модульного контролю в цілому.

35-59 Fx 2 (незадовільно) Не засвоїв більшості тем навчальної програми не вміє викласти зміст більшості основних питань навчальної дисципліни. Не виконав більшості завдань кожної теми та модульного контролю в цілому.

1-34 F 2 (незадовільно) Не засвоїв навчальної програми, не вміє викласти зміст кожної теми навчальної дисципліни, не виконав модульного контролю.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю (залік)

Бали	Критерії оцінювання
F	Студентом дана неправильна відповідь на запитання. Він ухилився від аргументації, виявив незадовільні знання понятійного апарату, спеціальної літератури або взагалі нічого не відповів. Практично не знає психолого-педагогічної термінології. Володіння навчальним матеріалом на рівні розпізнавання. Не може користуватися підручником, методичними рекомендаціями, іншими дидактичними засобами. Володіє тільки окремими прийомами практичної діяльності, яких недостатньо для формування вмінь.
FX	Має уяву про психолого-педагогічну термінологію. Володіє навчальним матеріалом на фрагментарному рівні. Конспект з предмету носить не систематизований, фрагментарний характер. Не вміє скласти алгоритм відповіді. Не може відповісти на питання чи виконати практичну роботу без грубих помилок на які не звертає уваги.
E	Студентом в цілому дана правильна відповідь на поставлене запитання. Проте він не зміг переконливо аргументувати її, помилився у використанні понятійного апарату, виявив низький рівень знання відповідних літературних першоджерел. Самостійно відтворює головні положення викладені в базовому підручнику чи лекційному матеріалі. Знає основні психолого-педагогічні терміни. Потребує допомоги викладача чи товаришів для відтворення систематизованого навчального матеріалу. При реалізації знань в вирішенні практичних завдань потребує допомоги викладача на всіх етапах роботи. Часто допускає типові помилки які при допомозі здатен виправити. Повністю відсутнє знайомство з інформацією що викладена в додатковій літературі.
D	Повністю відтворює інформацію що викладена в базовому підручнику. Має значні утруднення при необхідності користування додатковою та довідниковою літературою. Епізодичне знайомство з періодичними психолого-педагогічними виданнями. Сформовані уміння може використовувати у стандартних ситуаціях які закладені у навчальні завдання. При виправленні допущених помилок потребує деякої допомоги викладача. Затрудняється при необхідності використовувати знання отриманні при вивченні інших дисциплін.
C	На основі оволодіння матеріалом в обсязі робочої навчальної програми дисципліни, під керівництвом викладача вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію про педагогічні явища. Цілком самостійно використовує набуті знання, вміння та навички в стандартних навчальних ситуаціях. Здатен контролювати свою діяльність. При контролі знань досить вільно складає алгоритм відповіді. Швидко знаходить необхідну інформацію в довідниковій літературі. Знайомий з психолого-педагогічними періодичними виданнями поточного року.
B	Вільно володіє матеріалом у відповідності з програмою дисципліни. Знання, вміння та навички може самостійно приміняти у нестандартних ситуаціях навчального характеру. Проявляє інтерес до наукової та науково-популярної літератури з предмету. Самостійно опрацював рекомендовану, додаткову літературу з предмету. В процесі вивчення дисципліни іноді виконував реферати не передбачені робочою програмою дисципліни. Проявляє схильність до аналітико-синтетичної

	діяльності, здатен висловлювати власну думку що до вивченого матеріалу. Отримані знання використовує при аналізі стану навчально-виховного процесу в університеті.
A	Студентом дана правильна і вичерпна відповідь на поставлене запитання. При цьому виявлено високий рівень володіння понятійним апаратом, знання першоджерел. На основі досконалого знання матеріалу предмету студент набув знання, вміння та навички використовує при рішенні нестандартних задач. Вільно використовує міжпредметні зв'язки, орієнтується у періодичній та монографічній літературі з предмету. Легко знаходить відповіді на нестандартні, несподівані питання. У складних ситуаціях може провести аналіз на рівні теоретичного осмислення. Виявляє творчі здібності, нахил до самостійної науково-дослідної роботи.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи психологічного консультування

Тема 1. Загальні уявлення про психологічне консультування.

Тема 2 . Особистість консультанта.

Тема 3. Консультативний контакт.

Тема 4. Структурування процесу психологічного консультування.

Тема 5. Типи консультативних випадків.

Змістовий модуль 2. Прикладні аспекти психологічного консультування

Тема 6. Психодинамічна модель консультування.

Тема 7 . Конгнітивно-біхевіоральний підхід до консультування.

Тема 8. Трансактний аналіз (ТА).

Тема 9. Екзистенційно-гуманістичний підхід до консультування.

Тема 10. Робота з мікронавичками психологічного консультування.

Зміст дисципліни:

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи психологічного консультування

Тема 1. Загальні уявлення про психологічне консультування

1. Предмет, мета та завдання психологічного консультування.
2. Розвиток та становлення консультативної практики
3. Психологічне консультування в структурі психологічної допомоги.
4. Види психологічного консультування.
5. Принципи психологічного консультування.

Стратегія вивчення теорії консультування. Сутність психологічного консультування – особливий вид надання допомоги, певний набір психотехнічних впливів, структурований терапевтичний процес. Сучасні уявлення теоретиків різних шкіл і напрямів про мету і завдання психологічного консультування. Зміст і види психологічної допомоги (схематична модель). Зв'язок психологічного консультування з іншими галузями практичної психології. Визначення основних рис психологічного консультування, їх відмінність від психотерапії. Загальна характеристика основних видів психологічного консультування та способи їх класифікації за певними показниками. Визначення виду психологічного консультування на основі індивідуальних особливостей клієнтів і характеру їхніх проблем (за Р.Немовим). Загальні принципи надання психологічної допомоги індивіду. Визначення позиції психолога-консультанта відносно клієнта, вироблення уявлень про мету і завдання роботи, стиль стосунків із клієнтом, етичні аспекти консультативної діяльності. Передісторія та основні етапи розвитку консультативної практики. Специфічні психологічні функції існування консультативної допомоги у суспільстві на перших фазах його розвитку. Джерела психологічних послуг (психологічні передбачення, прогнози, пояснення, інтерпретації, пошук життєвої мудрості, виходу зі складних ситуацій і т.п.). Зв'язок професійних психологічних функцій з різними релігійними течіями і створенням їх соціальних інститутів. Клінічно орієнтована психотерапія як галузь медицини. Особистісно орієнтована психотерапія як галузь психології. Клієнтцентрована психотерапія К.Роджерса. Позитивна психотерапія Н.Пезешкіана. Логотерапія В.Франкла. Консультування у галузі навчання та виховання дітей. Консультування з питань кадрового підбору та організації виробництва. Консультування у сфері психології конфлікту, пропаганди, реклами, торгівлі та ін. Модель процесу консультування як міжособистісна взаємодія. Проблеми у сфері міжособистісних відносин: труднощі у спілкуванні, проблеми ділової комунікації у різних сферах суспільного життя, поняття про конфліктну взаємодію та її корекцію. Практичний досвід та теоретичні узагальнення у сфері консультативної допомоги. Дослідження ефективності різних моделей консультативної взаємодії. Аналіз досягнень консультативної психології (Ю.Альошина, Г.Бурменська, Ф.Василюк, О.Карабанова, З.Кісарчук, Н.Флоренська, С.Юстицький). Проблеми психологічного консультування: сімейні проблеми, проблеми психічного розвитку дітей, методика побудови консультативного спілкування, проблеми гніву, тривожності, стресу, депресії, поведінкових та когнітивно-поведінкових впливів.

Тема 2. Особистість консультанта

1. Розвиток власної теоретичної орієнтації.
2. Модель ефективного консультанта.
3. Етичні принципи консультанта.
4. Професійна деформація особистості психолога.

5. Фахова підготовка консультанта.

Основні підходи до вибору власної теоретичної орієнтації: еkleктичний, інтегративний, прихильність одній теорії. Визначення спільних рис, що спостерігаються у представників різних наукових підходів стосовно практики психологічного консультування. Теоретичне обґрунтування основних характеристик особистості консультанта. Виявлення чинників, що впливають на формування особистості консультанта і визначають модель його ефективності. Ознайомлення з основними етичними принципами консультанта, що містяться у вітчизняному Кодексі практичного психолога, а також – в етичних кодексах відомих асоціацій психотерапевтів і консультантів. Вплив професійної діяльності на особистість консультанта. Професійні деструкції в розвитку психолога. Зміст поняття і загальна характеристика “синдрому вигорання”. Основні причини і профілактика професійного вигорання психологів-консультантів. Програма підготовки психологів-консультантів. Компетентність консультанта. Основні поняття: еkleктичний підхід, інтегративний підхід, ефективний консультант, етичні принципи консультанта, професійна деструкція, “синдром вигорання”, професійна етика, компетентність консультанта, Європейський сертифікат з психотерапії, супервізії.

Тема 3. Консультативний контакт

1. Сучасні уявлення про консультативний контакт.
2. Терапевтичний зміст консультативного контакту.
3. Перенесення і контрперенесення в консультуванні.
4. Структурування невербальних реакцій у консультуванні.

Визначення і зміст поняття “консультативний контакт”. Ознаки консультативного контакту. Особливості контактної взаємодії “консультант-клієнт” з позиції різних теоретичних орієнтацій. Чинники ефективності консультативного контакту: терапевтичний клімат і навички консультанта (вербальні й невербальні) підтримувати бесіду. Фізичні компоненти терапевтичного клімату (обстановка консультування, структурування консультативного простору і часу). Емоційні компоненти терапевтичного клімату (взаємодовіра, конгруентність, емпатія, безумовна повага до клієнта). Терапевтичний зміст перенесення і контрперенесення. Риси перенесення в консультуванні. Значення перенесення. Причини контрперенесення і його вплив на консультативний контакт. Позитивне контрперенесення. Невербальні навички підтримки консультативного контакту. Невербальне спілкування. Групи невербальних реакцій у консультуванні: невербальна поведінка і структурування часу, невербальне повідомлення з використанням тіла, невербальне повідомлення за допомогою голосу, невербальне повідомлення і структурування оточення. Значення невербальної поведінки клієнта в ситуації консультування. Рекомендації консультантам щодо їхніх невербальних проявів.

Основні поняття: консультативний контакт, перенесення, контрперенесення, терапевтичний клімат, емоційні компоненти, конгруентність, емпатія, невербальні навички, вербальні та невербальні реакції.

Тема 4. Структурування процесу психологічного консультування

1. Загальна (еклектична) модель процесу консультування (В.Гілланд).
2. Структурні особливості проблемно-орієнтованого консультування.
3. П'ятикрокова модель інтерв'ю.
4. Загальні правила структурування процесу консультування.

Зміст і структура загальної моделі процесу психологічного консультування (еклектичної). Основне завдання еkleктичної моделі – інтегрувати універсальні риси психологічного консультування і психотерапії будь-якої теоретичної орієнтації в психопрактику. Стадії еkleктичної моделі психологічного консультування: дослідження проблеми, двовимірне визначення проблеми, ідентифікація альтернатив, планування, діяльність, оцінка і зворотний

зв'язок. Основні риси концепції проблемно-орієнтованого консультування (ПО-консультування): орієнтованість на проблему, орієнтованість на клієнта, методичний плюралізм, структурованість. Структурування часу і змісту ПО-консультування. Орієнтоване на творче прийняття рішення психологічне консультування. Зміст, структура і завдання п'ятикрокової моделі інтерв'ю. Основні стадії: взаєморозуміння/структурування, або "Привіт!"; збір інформації, або "В чому проблема?"; очікуваний результат, або "Чого ви хочете досягти?"; вироблення альтернативних рішень, або "Що ще ви можете зробити з цього приводу?"; узагальнення, або «Ви будете робити це?». Загальні правила й установки, які структурують процес консультування і роблять його ефективним. Неалгоритмічність реального процесу консультування. Професійна і людська компетентність консультанта.

Основні поняття: процес консультування, еkleктична модель консультування, п'ятикрокова модель інтерв'ю, проблемно-орієнтоване консультування (ПОконсультування), орієнтоване на рішення консультування, консультативний контакт, ідентифікація альтернатив, зворотний зв'язок.

Тема 5. Типи консультативних ситуацій

1. Консультування тривожних клієнтів.
2. Консультування клієнтів при реакціях страху і фобіях.
3. Консультування вороже налаштованих і агресивних клієнтів.
4. Консультування "немотивованих" клієнтів.
5. Консультування при переживанні вини.
6. Особливості консультування плаксивих клієнтів.
7. Консультування істеричних осіб.
8. Консультування клієнтів із депресією і суїцидальними намірами.
9. Консультування у випадку смерті близької людини.
10. Консультування при переживанні втрати через розлучення.
11. Консультування при сексуальних проблемах.
12. Консультування алкогольно залежних осіб.

Погляди науковців на природу виникнення тривоги. Рівні тривожності. Основні способи і засоби маскування тривоги. Особливості роботи психолога з тривожними клієнтами. Визначення страху, його відмінність від тривоги. Типологізація людських страхів. Психологічний зміст і психодинаміка різних видів страху. Рекомендації психологу консультанту. Причини появи агресивних реакцій у клієнтів. Основні риси поведінки вороже налаштованих клієнтів. Рекомендації і застереження щодо роботи з такими клієнтами. Зміст поняття "немотивований" клієнт. Особливості консультативного контакту. Завдання консультативної роботи з "немотивованими" клієнтами. Феномен провини, її психічні форми і механізм дії на людину. Ознаки нормальної, невротичної й екзистенційної вини. Форми екзистенційної провини. Причини появи емоційної реакції плачу в клієнтів. Практичні поради психологу консультанту щодо психотерапевтичної роботи з такими клієнтами. Особливості поведінки істеричних осіб. Психотерапевтичний контакт: виникнення перенесення і контрперенесення. Практичні рекомендації психологу-консультанту. Визначення змісту поняття "депресія". Види депресії. Основні риси депресивної особистості. Особливості консультативної роботи з депресивними клієнтами. Правила консультування осіб, які мають намір здійснити самогубство. Зміст психологічної допомоги у випадку переживання втрати близької людини. Опис процесу скорботи в консультуванні (модель Кублер-Росс). Типи патологічної скорботи. Завдання консультанта. Стадії розлучення в структурі консультативного процесу (модель Кублер-Росс). Завдання консультанта. Практичні поради психологу-консультанту. Порушення чоловічої і жіночої сексуальності. Види консультування клієнтів із сексуальними порушеннями. Психологічні причини алкоголізму. Принципи роботи

психолога з наркотично залежними клієнтами. Психотерапія алкоголіків (рух “Анонімних алкоголіків”).

Основні поняття: нормальна, невротична і екзистенційна тривога; фобія, страх, агресія, “немотивований” клієнт, істерична особа, депресія, суїцид, модель Кублер-Росс, сексотерапія, алкоголізм, рух “Анонімних алкоголіків”.

Змістовий модуль 2. Прикладні аспекти психологічного консультування

Тема 6. Психодинамічна модель психологічного консультування

1. Методологічні інновації психоаналізу.
2. Погляди психоаналітиків на генезис неврозу (З.Фрейд, К.Юнг, А.Адлер).
3. Механізми консультативної роботи.
4. Технічні прийоми і методи.

Психоаналіз як динамічний психологічний підхід. Основні правила створення аналітичної ситуації у консультуванні. Характер стосунків „психоаналітик-клієнт”. Еволюція понять і концепцій психодинамічної терапії. Інфантильний досвід – як основне джерело неврозу. Причини виникнення неврозу з позиції енергетичного, топографічного, структурного і динамічного підходів (класичний психоаналіз З.Фрейда). Погляди З.Фрейда на збереження неврозу. Опис генезису неврозу в аналітичній психології К.Юнга. Характеристика чинників, що визначають генезис неврозу, в індивідуальній психології А.Адлера: почуття власної неповноцінності, специфічна боротьба за її подолання, розвиненість соціального інтересу і тип життєвого стилю особистості. Механізми зміни особистості в процесі консультування. Стратегії психодинамічної моделі консультування: інсайт і спогади клієнта, катарсис (відреагування), депотенціалізація, відпрацювання. Технічні прийоми: інтерпретація й реконструкція, “натискання кнопки, “так нібито” та ін. Первинне інтерв’ю як психодіагностичний та психотерапевтичний метод. Технічний інструментарій психоаналізу: вільне асоціювання, перенесення, опір, інтерпретація, аналіз сновидінь. Техніки аналітичної психології: аналіз серії сновидінь, активна уява; метод ампліфікації. Невербальні техніки аналітичної психології (юнгівська піскова терапія). Техніки індивідуальної психології: ранні спогади, історія життя, аналіз сновидінь, негативна практика тощо.

Основні поняття: психодинамічна терапія, генезис неврозу, психоаналіз, аналітична психологія, індивідуальна психологія, юнгівська піскова терапія, технічні прийоми, інсайт, катарсис, інтерпретація, опір, метод ампліфікації.

Тема 7. Когнітивно-біхевіористичний підхід до консультування

1. Біхевіористичне консультування.
2. Когнітивне консультування.
3. Раціонально-емоційне поведінкове консультування (РЕПК).

Мета біхевіористичного консультування. Особливості консультативного контакту. Організація консультативного процесу. Поведінкова оцінка, або функціональний аналіз проблемних сфер клієнта (СРН-аналіз). Процедури релаксації: м’язова, вербальна, диференційована, умовна, ментальна. Методи біхевіористичного консультування: систематична десенсибілізація, позитивне підкріплення, покарання, “наводнення” тощо. Когнітивні моделі депресії, тривожних розладів, порушення подружніх стосунків, розладів особистості. Мета і завдання консультування. Характер стосунків „консультант-клієнт” у когнітивному консультуванні. Ролі консультанта: людина, яка пропонує налагодити певні стосунки, співдослідник клієнта (спільний емпіричний підхід), людина, яка запитує (сократівський діалог), гід (кероване відкриття). Когнітивні техніки. Поведінкові техніки. Ефективність когнітивного консультування. Основні теоретичні конструкти РЕПК: схема А-У-Н (А-В-С). Мета і завдання консультування. Характер стосунків „консультант-клієнт”. Роль консультанта в РЕПК. Застосування РЕПК і його обмеження. Дискутування:

когнітивні техніки, емотивні техніки, поведінкові техніки. Техніки, що застосовуються при виконанні домашнього завдання.

Основні поняття: поведінкове консультування, когнітивне консультування, раціонально-емоційне поведінкове консультування (РЕПК), функціональний аналіз, систематична десенсибілізація, позитивне підкріплення, покарання, “наводнення”, процедури релаксації, схема А-У-Н (А-В-С), когнітивні техніки, емотивні техніки, поведінкові техніки.

Тема 8. Трансактний аналіз (ТА)

1. Зміст, мета і завдання ТА.
2. Прикладні аспекти ТА.
3. Сучасні техніки ТА.

Основні теоретичні конструкти. Визначення терапевтичної мети у трансактному аналізі. Зміст поняття “автономність”. Характерні особливості автономних людей: усвідомленість, спонтанність, інтимність. Сформованість інтегрованого Дорослого. Загальна характеристика основних підходів, що застосовуються в практиці трансактного аналізу: структурний аналіз егостанів, трансактний аналіз, аналіз гри і аналіз сценарію (Е.Берн). Особливості консультативного контакту. Завдання консультанта. Інтеграція різних терапевтичних методів у практику трансактного аналізу. Застосування егограм (Дюсей і Дюсей). Терапія нового рішення (Гоулдінг). Поєднання гештальт-методів, методів психодрами з трансактним аналізом.

Основні поняття: трансактний аналіз (ТА), автономність, інтегрований Дорослий, структурний аналіз егостанів, трансактний аналіз, аналіз гри, аналіз сценарію, егограма, терапія нового рішення.

Тема 9. Екзистенційно-гуманістичний підхід до консультування

1. Гештальт-консультування.
2. Клієнт-центроване консультування.
3. Екзистенційне консультування І.Ялома і Р.Мея.
4. Зміст і методи логотерапії В.Франкла.

Теоретичні основи гештальт-консультування. Зміст метафор “гештальт”, “фігура і фон”. Границя контакту як екзистенційна зустріч двох людей. Терапевтичний діалог “тут і тепер”. Мета гештальт-консультування. Зміст процесу консультування. Технічні прийоми укладання контракту. Техніки діалогу і проєктивні техніки. Техніки групової роботи. Правила роботи в гештальт-групах. Індивідуальні психотерапевтичні техніки (усвідомлення, “човник”, “порожнє крісло”). Особливості консультативної роботи зі сновидіннями. Мета клієнт-центрованого консультування. Клієнт у процесі: відкритість суб’єктивному досвіду переживань. Завдання консультанта. Умови активізації особистісного росту клієнта і реінтеграції. Основні аспекти взаємодії “консультант-клієнт”. Техніки терапевтичного інтерв’ю: повторення, метафора, відображення почуттів. Значення недирективних методів вислуховування у консультуванні. Тенденції розвитку клієнт-центрованого консультування. Теоретичні аспекти екзистенційної моделі консультування. Погляди Р.Мея на розуміння людської екзистенції. Базисні проблеми існування: смерть, свобода, ізоляція, безглуздість життя (за І.Яломом). Види захисту від тривоги. Мета екзистенційної консультативної практики. Завдання консультанта. Зміст стосунків консультант-клієнт: присутність, автентичність, відданість. Саморозкриття консультанта. Структура процесу консультування. Мета логотерапії. Логотерапія клієнтів у стані екзистенційного вакууму. Поглиблення екзистенційного усвідомлення кінцевості життя: пояснення, використання порівнянь, формулювання максим. Фокусування на пошуках сенсу: сократівський діалог, аналіз сновидінь, логограма, пропозиція сенсу тощо. Основні логотерапевтичні методи: парадоксальна інтенція, дерефлексія.

Основні поняття: “гештальт”, “фігура і фон”, границя контакту, діалог “тут і тепер”, злиття (конфлюенція), інтроекція, проєкція, ретрофлексія; клієнт-центроване консультування, оціночний процес, Я-концепція, Я-реальне, Я-ідеальне, організмичний досвід, умови

цінності, самоактуалізація, конгруентність, емпатія, безумовне позитивне ставлення, недирективні методи; екзистенційне консультування, екзистенційна провина, базисні проблеми існування, логотерапія, воля до сенсу, духовне несвідоме, самотрансценденція, екзистенційний вакуум, екзистенційна фрустрація, ноогенний невроз, масова невротична тріада, логограма, парадоксальна інтенція, дереклексія.

Тема 10. Робота з мікронавичками психологічного консультування.

Методики, прийоми і навички проведення психологічного консультування. Відпрацювання навичок початку консультативної бесіди. Дослідження проблеми: збір інформації. Робота з мікронавичками психологічного консультування. Аналіз проблемних зон клієнтів. Формулювання та перевірка консультативних гіпотез. Формування навичок ведення і завершення консультативної бесіди. Застосування метафори в психологічному консультуванні.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	лаб	ін д	с.р.		л	п	ла б	ін д	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні основи психологічного консультування												
Тема 1. Загальні уявлення про психологічне консультування.	20	4		4		12	18	1	1			16
Тема 2 . Особистість консультанта.	16	2		2		12	17	1				16
Тема 3. Консультативний контакт.	16	2		2		12	18	1	1			16
Тема 4. Структурування процесу психологічного консультування.	16	2		2		12	18	1	1			16
Тема 5. Типи консультативних випадків.	22	4		6		12	19	2	1			16
МКР	2	2										
Всього:	92	16		16		60	90	6	4			80
Змістовий модуль 2. Прикладні аспекти психологічного консультування												
Тема 6. Психодинамічна модель консультування.	16	2		2		12	18	1	1			16
Тема 7 . Конгнітивно-біхевіоральний підхід до консультування.	16	2		2		12	19	1	1			17
Тема 8. Трансактний аналіз (ТА).	16	2		2		12	18	0.5	0.5			17
Тема 9. Екзистенційно-гуманістичний підхід до консультування.	16	2		2		12	17	0.5	0.5			16
Тема 10. Робота мікронавичками психологічного консультування.	22	4		6		12	18	1	1			16
МКР	2	2										
Всього за 2-й модуль	88	14		14		60	90	4	4			82
Разом	180	30		30		120		10	8			162

6.3.Теми лабораторних/практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Загальні уявлення про психологічне консультування.	4	1
2	Особистість консультанта.	2	
3	Консультативний контакт.	2	1
4	Структурування процесу психологічного консультування.	2	1
5	Типи консультативних випадків.	6	1
6	Психодинамічна модель консультування.	2	1
7	Когнітивно-біхевіоральний підхід до консультування.	2	1
8	Трансактний аналіз (ТА).	2	0.5
9	Екзистенційно-гуманістичний підхід до консультування.	2	0.5
10	Робота мікронавичками психологічного консультування.	6	1
		30	8

6.4.Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		Денна форма	Заочна форма
1	Загальні уявлення про психологічне консультування.	12	16
2	Особистість консультанта.	12	16
3	Консультативний контакт.	12	16
4	Структурування процесу психологічного консультування.	12	16
5	Типи консультативних випадків.	12	16
6	Психодинамічна модель консультування.	12	16
7	Когнітивно-біхевіоральний підхід до консультування.	12	17
8	Трансактний аналіз (ТА).	12	17
9	Екзистенційно-гуманістичний підхід до консультування.	12	16
10	Робота мікронавичками психологічного консультування.	12	16
	Разом	120	162

7. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Айві А. Цілеспрямоване інтерв'ювання і консультування: навчальний посібник. Київ: Сфера, 1998. 342 с.
2. Алімова О. Ф. Афанасьєва Н. Є. Психологічне консультування в екстремальних та кризових умовах: навчальний посібник. Харків: УЦЗУ, 2008. 122с.
3. Васьківська С. В. Основи психологічного консультування: навчальний посібник. Київ: Четверта хвиля, 2004. 256 с.
4. Гуманістична психологія: Антологія: Навч. посіб. для студ. ВНЗ:У 3 т. / За ред. Р. Трача, Г. Балла. Т. 2. Психологія і духовність (Світоглядні аспекти гуманістично зорієнтованих напрямів у сучасній західній психології). Київ, 2005. 279 с.
5. Колтунович Т.А. Етичний кодекс психолога. Навчально-методичний посібник. Чернівці, 2007. 256 с.
6. Консультативна психологія: підручник / упоряд.: І.С.Булах, В.У.Кузьменко, Е.О.Помиткін [та ін.] Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2014. 482 с.
7. Корольчук М.С. Психологічне забезпечення психічного і фізичного здоров'я. Київ, 2002. 214 с.
8. Магдисюк Л. І., Федоренко Р. П. Основи психологічного консультування: Навчальний посібник. Луцьк: Вежа-Друк, 2022. 360с. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/20907/1/opsykons.pdf>
9. Основи практичної психології / За ред. В. Панка, Н. Чепелевої та ін. Київ: Либідь, 2010.
10. Технології роботи організаційних психологів: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів та слухачів інститутів післядипломної освіти /За наук. ред. Л. М. Карамушки. Київ: ІНК ОС, 2005. 366 с.
11. Ткач Р. М., Хомич Г. О. Основи психологічного консультування: навчальний посібник. Київ: МАУП, 2004. 152 с.
12. Цимбалюк І. М. Психологічне консультування та корекція: навчальний посібник. Київ: ВД «Професіонал», 2007. 544с.
13. Яценко Т. С. Теорія і практика групової психокорекції: Активне соціально-психологічне навчання. Київ: Вища школа, 2004. 679 с.

Допоміжна література

14. Берн Е. Вступ до психіатрії та психоаналізу. Просто про складне. Київ: КСД, 2021. 416 с.
15. Берн Е. Ігри, у які грають люди. Київ: КСД, 2021. 256с.
16. Булах І.С. Психологія життєвих криз особистості: навчальний посібник. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2015. 358 с.
17. Вандер Колк Бассел Тіло веде лік. Як лишити психотравми в минулому / пер. А.Цвір. Київ: Вид. Віват, 2022. 624с.
18. Герман Дж. Психологічна травма та шлях до видужання. Львів: Видавництво Старого Лева, 2021. 424 с.
19. Карамушка Л.М. Основи психолого-управлінського консультування: навчальний посібник. Київ: МАУП, 2002. 265 с.
20. Максименко С.Д. Психологічна допомога тяжким соматично хворим: навчальний посібник. Ніжин: Міланік, 2007. – 115 с.
21. Наварро Дж. Словник мови тіла. Секрети невербальної комунікації. Харків: КСД, 2022. 192 с.
22. Титаренко Т. Життєві кризи: технологія консультування. *Психологічний інструментарій*. Київ: Главник, 2007. с. 89-93, 116-120.
23. Титаренко Т.М. Життєвий світ особистості : у межах і за межами буденності: монографія . Київ : Либідь, 2003. 376 с.
24. Туриніна О. Л. Психологія травмуючих ситуацій: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ: ДП «Вид. дім «Персонал», 2017. 160 с.
25. Франкл В. Людина у пошуках справжнього сенсу. Харків: КСД, 2022. 160 с.
26. Фройд З. Вступ до психоаналізу. Нові висновки. Харків: КСД, 2021. 552с.

27. Фромм Е. Втеча від свободи. Харків: КСД, 2020. 288 с.
28. Шталь С. Твій внутрішній дитині потрібен дім. Харків: КСД, 2022. 256 с.
29. Ялом І. Брехуни на кушетці. Психотерапевтичні оповіді. Харків: КСД, 2018. 512 с.
30. Ялом І. Ліки від кохання та інші оповіді психотерапевта. Харків: КСД, 2017. 416 с.
31. Ялом І., Ялом М. Питання життя і смерті. Харків: КСД, 2021. 272 с.

Інформаційні ресурси

1. https://upsihologa.com.ua/Psihologichna_travma_i_shlya-frantsuaza.html
2. <https://lib.iitta.gov.ua/711685/1/%D0%A0%D0%BE%D0%B1%D0%BE%D1%82%D0%B0%20%D0%B7%20%D1%82%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BC%D0%B0%D0%BC%D0%B8%20%D0%B2%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B8.%20%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B8%D0%B9%20%D0%B4%D0%BE%D1%81%D0%B2%D1%96%D0%B4-%D0%BC%D0%B0%D1%82.%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84.-03.2018.pdf>
3. <http://lib.iitta.gov.ua/707675/1/%D1%88%D0%BB%D1%8F%D1%85%D0%B8.pdf>
4. https://texty.org.ua/articles/93521/Psihologichni_travmy_otrymani_v_radanski_chasy_vplyvajut93521/
5. http://maup.com.ua/assets/files/lib/book/psiholog_travm.pdf
6. <https://docplayer.net/80453647-Psihologichniy-praktikum-z-konsultuvannya.html>
7. <http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/14696/%D0%9A%D1%83%D1%80%D1%81%20%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D0%B9%20%D0%9F%D1%81%D0%B8%D1%85%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%87%D0%BD%D0%B5%20%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%81%D1%83%D0%BB%D1%8C%D1%82%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
8. <https://bogemasamara.ru/uk/primer-besedy-psihologa-s-klientom-dialog-primer-psihologicheskoi-konsultacii/>

**Результати перегляду
робочої програми навчальної дисципліни**

Робоча програма перезатверджена на 2023 / 2024 н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібно підкреслити)

протокол № 14 від «28» червня 2023 р. Завідувач кафедри [підпис] Михайлишин УБ
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___ / 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібно підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___ / 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібно підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___ / 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібно підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)